Lova laulaa Majkenille

Äiti ja isä

Tämä kirja kuuluu

_____

Tervetuloa tähän esimerkkikirjaan! Se on tehty aivan kuten omasi tulee olemaan: vieressä näkyvistä kuvista ja valinnoista. Se näyttää, millainen Saga-tarina sinulle voi olla. Selaa, lue ja kuvittele lapsesi oman satunsa sankariksi.

On Lucian aatto. Huomenna Lova kulkee ensimmäisenä kotona järjestettävässä luciakulkueessa, valokruunu päässään. Nyt hän seisoo olohuoneen matolla valkoisessa mekossa ja punaisessa nauhassa. Hänen edessään Majken istuu keltaisella tyynyllään. Vain kissa kuuntelee.

Lova vetää henkeä. Hän osaa laulun. Silti hänen äänensä tulee ulos ihan pienenä kuiskauksena. ”Laulan Majkenille”, hän ajattelee. Hänen jalkojensa juurella valokruunusta kimaltuu pitkä hopeanauha. Majkenin viikset värähtävät.

Lova asettaa valokruunun päähänsä. Viisi pientä sähkövaloa syttyy pehmeästi hohtamaan. Yksi hopeinen suikale on tarttunut reunaan, ja Lova yrittää nyppiä sen irti.

Majken näkee, kuinka suikale vapisee. Se välkähtää. Se heiluu melkein kuin hiiren häntä. Lova kokeilee ensimmäistä riviä uudelleen, vielä hiljempaa kuin ennen. ”Laulan Majkenille”, hän ajattelee. Silloin raidallinen tassu sujahtaa esiin. Ja seuraavassa hetkessä kuuluu huis!

Majken on saanut kimallenauhan kiinni. Valokruunu seuraa mukana, aivan maton poikki. Kissa juoksee niin nopeasti, että viisi pientä valoa pomppivat ja vilkkuvat.

”Minun valokruununi!” Lova huutaa. Hän juoksee perään. Majken kääntyy makuuhuoneeseen ja katoaa sängyn alle. Lova pysähtyy ovelle. Ehkä Majken juoksi pois, ettei sen tarvitsisi kuunnella sitä ihan pientä laulua? Sängyn alta loistaa kaksi vihreää silmää. Ja viisi pientä valoa vilkkuu syvemmällä.

Sängyn alla tuoksuu pöly, rakennuspalikat ja kadonnut sukka. Lova käy vatsalleen ja kurottaa kätensä sisään. ”Majken, tule nyt. Eihän tuo ole kissan hattu.”

Majken tökkää hopeanauhaa. Tass. Tass. Tass. Sitten se perääntyy valokruunuineen syvemmälle. Lova kuulee rapinaa, näkee hännän katoavan ja mutisee: ”Laulan Majkenille.” Hän haluaisi huutaa. Mutta ei huuda. Vielä.

Yhtäkkiä Majken syöksähtää sängyn alta ja kiitää kirjahyllyn päälle. Se laskeutuu keskelle kuvakirjoja ja punottua koria.

”Ei kirjahyllykin!” Lova sanoo. Hän hakee pienen jakkaransa ja kiipeää ylös. Valokruunu on vinossa Majkenin korvien päällä. Kissa nappaa taas kimallenauhan, tass-tass-tass, kuin sillä olisi hyvin tärkeä tehtävä. Lova melkein yltää siihen. Silloin Majken hyppää alas toiselle puolelle ja juoksee kohti vaatekaappia.

Vaatekaapissa tuoksuu villa, sadeviitta ja Lovan tupsupipo. Majken istuu huivien päällä. Valokruunu on luisunut sen hartioille, ja kimallenauha on täydellinen lelu.

”Nyt on minun vuoroni pitää valokruunua”, Lova sanoo. Hän jahtaa varovasti henkareiden ympärillä. Majken livahtaa hänen jalkojensa välistä. Ajattelemattaan Lova laulaa: ”Majken, Majken, tule esiin nyt!” Ääni pomppii talvivaatteiden välissä. Kissa pysähtyy hetkeksi, mutta vain silmänräpäykseksi. Sitten se loikkaa eteiseen.

Ulko-ovi on raollaan. Ulkona pieni porras on vastasataneen lumen peitossa. Majken loikkaa ulos kimallenauha ja valokruunu mukanaan.

”Odota!” Lova sanoo. Isä seisoo aivan oven vieressä, kun Lova polkee jalkansa pieniin saappaisiinsa. Sitten hän menee vain ylimmälle portaalle. Siellä Majken istuu häntä tassujensa ympärillä. Lova laulaa kovaa kylmään ilmaan: ”Majken, odota minua!”

Silloin tulee aivan hiljaista. Majken jää istumaan keskelle portaita. Korvat osoittavat eteenpäin. Valokruunu lepää lumessa sen vieressä.

Lova seisoo suu auki. Hän on laulanut kovaa. Oikein kovaa. Hän kokeilee vielä yhtä riviä, tällä kertaa hitaasti. Majken ei räpäytä silmiään. Se kuuntelee. Lova nostaa valokruunun lumesta ja pitää sitä tiukasti vatsallaan. Sitten hän alkaa laulaa koko matkan takaisin sisälle.

Takaisin sisällä Lova pyyhkii lumihiutaleet valokruunusta keittiöpyyhkeellä. Hän irrottaa kimallenauhan varovasti. Majken istuu tuolin vieressä ja katsoo, liikauttamatta ainoatakaan tassua.

Pöydällä tuoksuu lämpimiltä sahramipullilta ja mausteisilta piparkakuilta. Lova ottaa pullan ja katsoo kissaa. ”Kun vatsassa alkaa huomenna lepattää”, hän kuiskaa, ”silloin laulan Majkenille. Ensin mielessäni.” Majken räpäyttää silmiään hitaasti.

Lucian aamuna ikkunat ovat tummansiniset, vaikka aamu on pian tulossa. Lova vetää valkoisen mekon päänsä yli ja sitoo punaisen nauhan. Sitten hän asettaa valokruunun paikoilleen. Viisi pientä valoa syttyy.

Majken istuu eteisen penkillä ja seuraa jokaista liikettä. Lova ei harjoittele suullaan. Hän vain ajattelee sanat, rauhallisesti ja hitaasti: Laulan Majkenille. Keittiössä sahramipullat ovat jo esillä. Siellä luciakulkue odottaa.

Talo on hiljainen, melkein kuin lattia ja ovetkin kuuntelisivat. Lova kävelee eteisen läpi. Kruunun pienet valot loistavat hänen edellään. Keittiöstä tulee lämpimän kahvin, sahramin ja piparkakkujen tuoksu.

Ovella Lovan jalat haluaisivat mieluiten pysyä paikallaan. Hän muistaa kaksi vihreää silmää sängyn alla. Hän muistaa tassun kirjahyllyllä, huivit vaatekaapissa ja lumen portailla. Laulan Majkenille, hän sanoo hiljaa mielessään. Sitten hän astuu sisään.

Lova avaa suunsa. Ensin tulee yksi sävel. Sitten toinen. Sitten tulevat sanat, kirkkaina ja lämpiminä, ja ne täyttävät keittiön aina ikkunalle saakka.

Majken istuu ikkunalaudalla. Sen tassuissa ei nyt ole kimallenauhaa. Vain korvat eteenpäin suunnattuina ja silmät Lovassa. Ulkona lumi kimaltelee himmeästi. Sisällä tuoksuu sahramipullalta, ja viisi pientä valoa loistaa Lovan hiusten yllä. Laulu jatkuu, rivi riviltä.

Kun viimeinen sävel jää leijumaan, on hetken hiljaista. Lova katsoo kohti ikkunaa. Majken kallistaa päätään sivulle, aivan kuin lumiportailla.

Lova hymyilee kaikkein parhaalle yleisölleen. ”Vielä kerran?” Majken nostaa tassunsa ja tökkää varovasti ikkunaruutua. Valokruunun viisi pientä valoa kimaltelevat heidän vieressään ikkunalasissa.

Lova laulaa Majkenille

Lova kulkee ensimmäisenä kotona järjestettävässä luciakulkueessa, mutta hänen laulunsa on pelkkä kuiskaus. Kun Majken juoksee pois valokruunu mukanaan, Lova löytää laulun, joka voi seurata häntä makuuhuoneesta huurteiselle ikkunalle.